

5 Lineární regrese

Průvodce studiem

Tato kapitola je pro pochopení možností a technik analýzy vícerozměrných dat klíčová. Proto na tuto kapitolu počítejte nejméně se třemi hodinami usilovného studia s tím, že se k probírané látce budete ještě vracet po pochopení dalších souvislostí.

Regresy je jednou z velice často aplikovaných statistických metod, uvádí se, že do konce naprostá většina aplikací (70 – 90%) je nějakou formou regresních metod. Počátky metody nejmenších čtverců jsou dokumentovány již na začátku 19. století (Legendre, Gauss), minimalizace součtu absolutních hodnot odchylek je připisována Galileovi ještě o pár desítek let dříve.

5.1 Klasický lineární model, metoda nejmenších čtverců

Klasický model lineární regrese lze zapsat jako

$$y_i = \beta_0 + \beta_1 x_{i1} + \cdots + \beta_k x_{ik} + \varepsilon_i \quad (3)$$

kde

y_i je pozorovaná hodnota náhodné veličiny Y

x_{i1}, \dots, x_{ik} jsou hodnoty vysvětlujících proměnných (regresorů, prediktorů)

$\beta_0, \beta_1, \dots, \beta_k$ jsou parametry modelu (fixní, leč neznámé hodnoty)

ε_i je náhodná složka

$i = 1, 2, \dots, n$ je index pozorování (objektu)

Rovnici (3) můžeme zapsat maticově

$$\mathbf{y} = \mathbf{X}\boldsymbol{\beta} + \boldsymbol{\varepsilon} \quad (4)$$

[pro i -tý řádek pak

$$y_i = \mathbf{x}_i^T \boldsymbol{\beta} + \varepsilon_i \quad (5)$$

Vektory jsou označeny příslušnými malými tučnými písmeny, matice velkými tučnými písmeny. Matice \mathbf{X} má $k+1$ sloupců, v prvním sloupci jsou jedničky, dalších sloupcích jsou hodnoty vysvětlujících veličin.

Obvyklými předpoklady v klasickém lineární modelu jsou:

1. $E(\boldsymbol{\varepsilon}) = \mathbf{0}$, tj. vektor středních hodnot náhodné složky je roven nulovému vektoru

2. $\text{cov}(\boldsymbol{\varepsilon}) = \sigma^2 \mathbf{I}_n$, $\sigma^2 > 0$, \mathbf{I} je jednotková matici řádu n , tj. náhodné složky jsou nekorelované a jejich rozptyl je konstantní
3. \mathbf{X} je nenáhodná matici typu $n \times (k + 1)$
4. hodnost matice \mathbf{X} , $h(\mathbf{X}) = k + 1 \leq n$, tj. sloupce matice \mathbf{X} nejsou lineárně závislé a počet pozorování je alespoň roven počtu parametrů

Z rovnice (??) dostaneme pro vektor podmíněných středních hodnot

$$E(\mathbf{y} | \mathbf{X}) = \mathbf{X}\boldsymbol{\beta} + E(\boldsymbol{\varepsilon} | \mathbf{X}) = \mathbf{X}\boldsymbol{\beta} \quad (6)$$

a pro kovarianční matici s využitím rov. (1)

$$\begin{aligned} \text{cov}(\mathbf{y} | \mathbf{X}) &= E \{ [\mathbf{y} - E(\mathbf{y} | \mathbf{X})][\mathbf{y} - E(\mathbf{y} | \mathbf{X})]^T | \mathbf{X} \} = \\ &= E \{ [\mathbf{y} - \mathbf{X}\boldsymbol{\beta}][\mathbf{y} - \mathbf{X}\boldsymbol{\beta}]^T | \mathbf{X} \} = E \{ (\boldsymbol{\varepsilon} | \mathbf{X})(\boldsymbol{\varepsilon} | \mathbf{X})^T | \mathbf{X} \} = \sigma^2 \mathbf{I} \end{aligned} \quad (7)$$

 Neznámé parametry $\boldsymbol{\beta}$ lze odhadnout metodou nejmenších čtverců, tj. nalezením takového vektoru \mathbf{b} , pro který je nejmenší tzv. residuální suma čtverců (RSS) odchylek pozorovaných hodnot od jejich odhadů z modelu

$$RSS = (\mathbf{y} - \mathbf{X}\mathbf{b})^T(\mathbf{y} - \mathbf{X}\mathbf{b}) \quad (8)$$

Položíme-li derivaci výrazu (8) podle vektoru \mathbf{b} , tj.

$$\begin{aligned} \frac{\partial RSS}{\partial \mathbf{b}} &= \frac{\partial}{\partial \mathbf{b}} (\mathbf{y}^T \mathbf{y} - \mathbf{b}^T \mathbf{X}^T \mathbf{y} - \mathbf{y}^T \mathbf{X} \mathbf{b} + \mathbf{b}^T \mathbf{X}^T \mathbf{X} \mathbf{b}) = \\ &= \frac{\partial}{\partial \mathbf{b}} (-2 \mathbf{b}^T \mathbf{X}^T \mathbf{y} + \mathbf{b}^T \mathbf{X}^T \mathbf{X} \mathbf{b}) = -2 \mathbf{X}^T \mathbf{y} + 2 \mathbf{X}^T \mathbf{X} \mathbf{b} \end{aligned}$$

 rovnu nulovému vektoru, dostaneme soustavu normálních rovnic

$$\mathbf{X}^T \mathbf{y} = \mathbf{X}^T \mathbf{X} \mathbf{b} \quad (9)$$

a vzhledem k platnosti předpokladu (4) můžeme řešení této soustavy lineárních rovnic (vzhledem k \mathbf{b}) vyjádřit explicitně jako

$$\mathbf{b} = (\mathbf{X}^T \mathbf{X})^{-1} \mathbf{X}^T \mathbf{y} \quad (10)$$

Odhady určené podle (10) se nazývají OLS – odhady (Ordinary Least Squares). Tyto odhady jsou nestranné, neboť

$$E(\mathbf{b}) = E(\mathbf{b} | \mathbf{X}) = (\mathbf{X}^T \mathbf{X})^{-1} \mathbf{X}^T E(\mathbf{y} | \mathbf{X}) = (\mathbf{X}^T \mathbf{X})^{-1} \mathbf{X}^T \mathbf{X} \boldsymbol{\beta} = \boldsymbol{\beta} \quad (11)$$

Lze ukázat, že tyto odhady mají další dobré vlastnosti, jsou to BLU-odhady (Best Linear Unbiased). Kovarianční matici těchto odhadů je

$$\text{cov}(\mathbf{b}) = (\mathbf{X}^T \mathbf{X})^{-1} \mathbf{X}^T \sigma^2 \mathbf{I} [(\mathbf{X}^T \mathbf{X})^{-1} \mathbf{X}^T]^T = \sigma^2 (\mathbf{X}^T \mathbf{X})^{-1} \quad (12)$$

Na diagonále této matice jsou rozptyly odhadu parametrů $\text{var}(b_i)$.

Nestranný odhad parametru σ^2 je (důkaz viz např. Anděl 1978)

$$s^2 = \frac{\text{RSS}}{n - k - 1} \quad (13)$$

a nestranný odhad kovarianční matice odhadů parametru \mathbf{b} je

$$\mathbf{S}_{bb} = s^2(\mathbf{X}^T \mathbf{X})^{-1} \quad (14)$$

Na diagonále matice \mathbf{S}_{bb} jsou tedy nestranné odhady rozptylů odhadu parametrů, jejich odmocninu (směrodatnou odchylku odhadu) označme $s(b_i)$.

Přidáme-li k předpokladům (1) až (4) ještě předpoklad o tvaru rozdělení náhodné složky modelu (3), resp. (??), a to

$$(5) \quad \varepsilon_i \sim N(0, \sigma^2), \quad i = 1, 2, \dots, n,$$

S využitím předpokladu (2) $\boldsymbol{\varepsilon} \sim N(\mathbf{0}, \sigma^2 \mathbf{I})$ pro následující statistiku platí

$$\frac{b_i - \beta_i}{\sqrt{\text{var}(b_i)}} \sim N(0, 1) \quad i = 0, 1, \dots, k$$

a pro

$$\frac{b_i - \beta_i}{s(b_i)} \sim t_{n-k-1}. \quad (15)$$

Tuto statistiku (15) pak můžeme užít ke stanovení intervalu spolehlivosti pro parametr β_i a testování hypotéz o tomto parametru.

5.2 Odhad parametrů metodou maximální věrohodnosti

Za předpokladu (5) můžeme odvodit i maximálně věrohodné (Maximum Likelihood) ML odhady pro klasický model lineární regrese. ML-odhady odhadují hodnoty parametrů tak, aby tyto odhady maximalizovaly tzv. věrohodnostní funkci, tj. odhady jsou určeny jako nejpravděpodobnější hodnoty parametrů pro pozorovaná data. ML-odhady obecně mají řadu dobrých vlastností:

- jsou asymptoticky nestranné (s rostoucím n jejich střední hodnota konverguje k odhadovanému parametru)
- skoro vždy jsou konsistentní (s rostoucím n rozptyl odhadu konverguje k nule)

Věrohodnostní funkce (součin hustot jednotlivých pozorování) má pro klasický model lineární regrese tvar

$$L_{ML} = (2\pi\sigma^2)^{-n/2} \exp\left(-\frac{\boldsymbol{\varepsilon}^T \boldsymbol{\varepsilon}}{2\sigma^2}\right)$$

a její logaritmus je

$$\ln(L_{ML}) = L = \left(-\frac{n}{2}\right) \ln(2\pi\sigma^2) - (\mathbf{y} - \mathbf{X}\boldsymbol{\beta})^T(\mathbf{y} - \mathbf{X}\boldsymbol{\beta}) \frac{1}{2\sigma^2} \quad (16)$$

Maximálně věrohodnými odhady jsou takové odhady $\boldsymbol{\beta}_{ML}$, pro které věrohodnostní funkce (16) nabývá maxima. Při hledání maxima funkce (16) položíme derivace podle hledaných proměnných rovny nule, tedy

$$\frac{\partial L}{\partial \boldsymbol{\beta}} = \mathbf{0}, \quad \frac{\partial L}{\partial \sigma^2} = 0 \quad (17)$$

a dostaneme

$$\mathbf{X}^T \mathbf{y} = \mathbf{X}^T \mathbf{X} \boldsymbol{\beta}_{ML} \quad (18)$$

Vidíme, že ML-odhady regresních koeficientů jsou v klasickém lineárním modelu stejné jako odhady získané metodou nejmenších čtverců (OLS-odhady), $\boldsymbol{\beta}_{ML} = \mathbf{b}$, srovnej rov.(18) s rov.(10).

ML-odhad parametru σ^2 z rov.(17) je

$$\sigma_{ML} = \sqrt{\frac{1}{n} (\mathbf{y} - \mathbf{X}\boldsymbol{\beta})^T (\mathbf{y} - \mathbf{X}\boldsymbol{\beta})} = \sqrt{\frac{\text{RSS}}{n}}$$

tedy se liší od OLS-odhadu v rov.(13), je pouze asymptoticky nestranný.

Shrnutí

- *lineární regresní model*
- *předpoklady v klasickém lineárním regresním modelu*
- *metoda nejmenších čtverců*
- *metoda maximální věrohodnosti*
- *kovarianční matice odhadů parametrů*

Kontrolní otázky

1. *Jaký je rozdíl mezi parametry a jejich odhady?*
2. *Jsou odhady parametrů náhodné veličiny?*
3. *Jaký je tvar kovarianční matice odhadů parametrů v klasickém modelu?*
4. *Jsou odhady získané metodou nejmenších čtverců nestranné? Dokažte to.*

Korespondeční úloha

Korespondenční úlohy budou zadávány ke každému kursu samostatně.

